

ACTIVITATEA LUI IOAN BOGDAN ÎN CADRUL ACADEMIEI ROMÂNE

LUCIA DJAMO-DIACONIȚĂ

După studii strălucite făcute în țară și în importante centre universitare din străinătate (Viena, Petersburg, Moscova, Cracovia), I. Bogdan este numit în anul 1891 profesor de slavistică la Universitatea din București, la catedra înființată în același an. Activitatea sa științifică devine atât de cunoscută și apreciată încât, deși nu împlinise încă vârsta de 28 de ani (născut la 25 iulie 1864), secțiunea istorică a Academiei Române, în ședința din 23 martie 1892, propune sesiunii generale alegerea lui Ioan Bogdan ca membru corespondent. În ședința sesiunii generale din ziua de 31 martie 1892 se pune la vot această propunere și I. Bogdan, întrunind 19 voturi pentru, este ales membru corespondent al secțiunii istorice¹.

Activitatea lui Ioan Bogdan ca membru corespondent al Academiei nu este consemnată în arhiva înaltului for științific, dar lucrările sale, publicate atât în *Analele Academiei*, începând din anul 1889, cât și în altă parte, constituie cea mai bună dovadă a unei rodnice munci creatoare care contribuia la dezvoltarea slavisticii și a istoriografiei românești. Prin calitățile lucrărilor sale, care au suscitât un deosebit interes, I. Bogdan devenise una din figurile cele mai reprezentative ale științei românești, elogios apreciată și peste hotare.

Peste 11 ani, în ședința sesiunii generale din 29 martie 1903, la propunerea din ziua precedentă a secțiunii istorice, plenul Academiei, luând cunoștință de expunerea lui D. A. Sturdza, secretarul general al Academiei Române, membru al secțiunii istorice, asupra activității științifice a lui I. Bogdan, votează primirea acestuia ca membru activ², pe locul devenit vacant prin moartea lui V. A. Urechia. În expunerea sa, D. A. Sturdza scotea în evidență prodigioasa activitate a lui I. Bogdan, arătând că acesta s-a preocupat de publicarea unor izvoare importante pentru studiul istoriei patriei și al istoriei statelor vecine, acordând de asemenea un interes deosebit cunoașterii instituțiilor vechi românești și vechii noastre culturi. În cadrul prezentării activității lui I. Bogdan, D. A. Sturdza releva în mod special colecția *Documente și regeste privitoare la relațiile Țării Românești cu Brașovul și Ungaria în secolul XV și XVI*, a

¹ Vezi « *Analele Academiei Române* », Seria II, tom. XIV, Partea administrativă și dezbaterele, Procesul verbal al ședinței din 31 martie 1892, p. 128.

În continuare, vom folosi prescurtarea AAR indicând apoi seria și tomul. Menționăm că am folosit atât « *Analele* », cât și materialele aflate în Arhiva Academiei, pentru care aducem mulțumiri și pe această cale conducerii Academiei Republicii Socialiste România și Direcției Cămarilor, care au avut amabilitatea de a ne permite cercetarea Arhivei. Am făcut trimiterea la arhivă în acele cazuri în care, în urma confruntării, apare o omisiune în publicație sau o neconcordanță.

² AAR, Seria II, tom. XXV, Procesul verbal al ședinței din 29 martie 1903, p. 155—158.